

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 11Cb/16/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1615204992
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Zaťková
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2017:1615204992.3

Rozhodnutie

Okresný súd Malacky sudkyňou JUDr. Katarínou Zaťkovou v právnej veci žalobcu: Advokátska kancelária ECKER - KÁN & PARTNERS, s.r.o., Námestie Martina Benku 9, Bratislava, IČO: 35 886 625, zast. X. proti žalovanému: Vojenské lesy a majetky SR - štátny podnik, Lesnícka 23, Pliešovce, IČO: 31 577 920, odštepny závod: Vojenské lesy a majetky SR - štátny podnik, Odštepny závod Malacky, Zámocká 7, Malacky, zast. X., o zaplatenie 11.852,51 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu z a m i e t a.

II. Súd priznáva žalovanému náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %, o výške ktorej rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou súdu dňa 30.04.2015 sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 11.852,51 EUR s príslušenstvom. Svoju žalobu odôvodnil tým, že dňa 10.02.2010 uzavrel žalobca so žalovaným Zmluvu o poskytovaní právnych služieb, predmetom ktorej bolo zastupovanie žalovaného v osobitne určených súdnych sporoch, ktoré presahujú predmet rámcovej zmluvy o poskytovaní právnych služieb zo dňa 29.09.2009. V Zmluve sa ďalej uvádzajú konkrétne spory (Spor 1 a Spor 2), vedené na Okresnom súde Malacky, v ktorých sa žalobca zaväzuje uskutočňovať pre žalovaného odplatné právne služby. V bode 4.3 Zmluvy sa uvádza, že žalobcovi patrí podielová odmena vo výške 9% z rozdielu žalovanej sumy a súdom druhého stupňa priznanej nižšej sumy ako náhrady mzdy v rozhodnutí súdu druhého stupňa. Uznesením zo dňa 03.07.2012 Krajský súd v Bratislave rozhodol v konaní 7Co/281/2010 (Spor 1) o zrušení rozsudku prvostupňového súdu a konanie zastavil. Žalobca vystavil žalovanému dňa 12.09.2012 faktúru č. XXXXXXXX na sumu 9.877,09 EUR bez DPH (11.852,51 EUR s DPH), ktorá mu patrila ako odmena za poskytovanie právnych služieb podľa bodu 4.3 Zmluvy. Deň splatnosti je podľa tejto faktúry 30 deň od jej vystavenia, čiže 12.10.2012. Napriek uplynutiu doby splatnosti nebola suma žalobcovi uhradená. Dňa 28.11.2012 bol žalobcovi doručený list zo dňa 23.11.2012 vo veci neuznania faktúry č. XXXXXXXX zo strany žalovaného so žiadosťou o presnú špecifikáciu vypočítania odmeny. Žalobca zaslal žalovanému vyjadrenie, kde presne špecifikoval výpočet odmeny za poskytnutie právnych služieb v súlade do zmluvou. Napriek tomu nebola odmena za právne služby žalobcovi uhradená.

2. Súd vo veci dňa 25.08.2015 vydal Platobný rozkaz č.k. 11Cb/16/2015-22, voči ktorému podal žalovaný dňa 16.09.2015 včas odôvodnený odpor.

3. V odpore žalovaný uviedol, že uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 03.07.2012 č.k. 7Co/281/2010-482 vo výroku zrušilo rozsudok Okresného súdu Malacky č.k. 5C/353/08-390 zo dňa 08.04.2010 a odvolací súd konanie zastavil. Vo veci bolo teda rozhodnuté nemeritorným rozhodnutím,, pričom toto rozhodnutie bolo navyše dňa 26.03.2014 zrušené Uznesením Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo 72/2013. V danej veci za súčasného stavu teda nebolo ešte meritórne rozhodnuté. K predmetnej

veci je potrebné uviesť, že v konaní bolo dňa 09.09.2005 Rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV č.k. MA-5C/156/2004-115 medzitýmne rozhodnuté, že okamžité skončenie pracovného pomeru žalovaného so žalobcom - Ing. I. je neplatné. Voči tomuto výroku súdu nebolo podané odvolanie a stalo sa právoplatným. V ďalšom konaní bolo tiež právoplatne rozhodnuté o zamietnutí žaloby o určenie neplatnosti odvolania Ing. Z. z funkcie riaditeľa odštepného závodu Malacky a z funkcie vedúceho lesnej správy X.. Predmetom konania ostala teda výlučne náhrada mzdy žalobcu - Ing. Z.. Pri uzatváraní Zmluvy o poskytovaní právnych služieb už bolo jasné, že o náhrade mzdy musí byť v spore meritórne rozhodnuté. S takýmto rozhodnutím počítala aj samotná Zmluva, keď v nej bolo uvedené, že základom pre výpočet podielovej odmeny advokáta je „rozdiel žalovanej sumy a súdom druhého stupňa priznanej nižšej sumy ako náhrady mzdy v rozhodnutí súdu druhého stupňa. V rozhodnutí súdu druhého stupňa však nebola priznaná nižšia suma ako uplatňovaná náhrada mzdy, ale bo veci bolo konanie zastavené. Pre výpočet odmeny žalobcu tu teda absentuje jedna z predpokladaných premenných. Za tejto situácie potom nie je možné si túto premennú domýšľať tak, ako to bolo vykonané zo strany žalobcu. Pokiaľ žalobca vo svojom vyjadrení k faktúre uvádza, že súd druhého stupňa priznal žalobcovi 0 EUR, ide tak o nesprávnu interpretáciu. Keďže vec dodnes nie je meritórne skončená, nárok na podielovú odmenu ešte dodnes ani nevznikol. Konanie o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru je zo zákona spojené s konaním o mzdových nárokoch z toho vyplývajúcich. Meritórne rozhodnutie, ktoré by v danej veci bolo možné považovať za „úspech vo veci“ ako základ podielovej odmeny, predpokladala aj samotná Zmluva. Pokiaľ ale takéto rozhodnutie vydané nebolo, nemohol ani vzniknúť nárok na fakturovanú odmenu. V zmysle § 8 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. má advokát právo na podielovú odmenu, za predpokladu, že klient mal plný úspech vo veci. Čo je možné považovať za úspech vo veci bolo medzi stranami definované v Zmluve ako rozdiel žalovanej sumy a sumy priznanej súdom ako náhrada mzdy. Priznanie podielovej odmeny v plnej výške za úspech vo veci by v danom prípade bolo nielen v rozpore so Zmluvou ale aj samotnou vyhláškou a v hrubom rozpore s dobrými mravmi. Žalobca by totiž dostal zaplatenú odmenu za výsledok, ktorý v skutočnosti nedosiahol. K veci je ďalej potrebné uviesť, že za situácie, že žalobca už žalovaného v danej veci nezastupuje, je akákoľvek podielová odmena do budúca už bezpredmetná. V tomto smere sa vyjadrila aj judikatúra, podľa ktorej v prípade skončenia zastupovania pred právoplatným skončením veci neprichádza podielová odmena do úvahy. Základom podielovej odmeny, tak ako je upravená v § 7 a 8 Vyhlášky je, že predstavuje podiel na hodnote veci, ktorá je predmetom konania, ak je výsledok tohto konania podľa okolností prípadu veľmi neistý. V danej situácii síce z čisto formálneho hľadiska bola v čase prevzatia zastúpenia hodnotou veci celá uplatňovaná suma, avšak s ohľadom na výsledky predchádzajúceho konania už bolo isté, že v časti náhrady mzdy za obdobie po 06.03.2006 žalobca Ing. Z. spešný byť nemôže. Takýto záväzný názor súdu druhého stupňa bol výsledkom zastupovania predchádzajúcim právnym zástupcom JUDr. Q. Žalovaný ďalej poukázal na to, že žalobcovi bola na základe faktúry č. XXXXXXXX zo dňa 12.04.2010 už zaplatená suma vo výške 11.290,78 EUR s DPH na základe čl. 2.2 a čl. 2.3. Pri fakturácii tejto sumy žalobca zrejme vychádzal z ust. Čl. 4.2 Zmluvy, podľa ktorého „Advokátskej kancelárii patrí podielová odmena vo výške 9% z rozdielu žalovanej sumy a súdom prvého stupňa priznanej nižšej sumy ako náhrady mzdy, bez ohľadu na právoplatnosť tohto rozhodnutia súdu prvého stupňa. Takáto dohoda je podľa nášho názoru v rozpore s Vyhláškou, nakoľko Vyhláška predpokladá pre vznik nároku na podielovú odmenu úspech vo veci, ktorým sa v zmysle teórie rozumie právoplatné skončenie veci. V danej veci tak bola dohodnutá podielová odmena tak za neprávoplatné, ako aj právoplatné skončenie veci, t.j. de facto duplicitne. Duplicitu dojednania odmeny podčiarkuje aj fakt, že v čl. 4.1 Zmluvy bola dohodnutá odmena vo výške 9% z rozdielu medzi žalovanou sumou a sumou, ktorú súd v rozhodnutí určí ako priznanú náhradu mzdy spôsobom dohodnutým v bode 4.2, 4.3 a 4.4. Nasledujúce body potom stanovujú, že žalobcovi má patriť podielová odmena vo výške 9% za prvostupňový neprávoplatný úspech a ďalších 9% za druhostupňový úspech vo veci. De facto si teda žalobca voči žalovanému uplatňuje odmenu nie vo výške 9% ale 18% (9+9). Takéto dojednanie je pritom v rozpore s ust. Bodu 4.1, ktorý predpokladá odmenu len vo výške 9% z dosiahnutého úspechu a nie 18%. Ustanovenia o podielovej odmene sú tak dojednané neprehľadne, nezrozumiteľne a pri duplicitnom nároku na tú istú odmenu dokonca v rozpore s právnymi predpismi. Zo strany žalovaného bola teda už zaplatená odmena a takéto plnenie tak je potrebné považovať za bezdôvodné obohatenie (na základe neplatnej zmluvy). Žalovaný tak in eventum vzniesol kompenzačnú námietku na započítanie tejto sumy na sumu uplatňovanú žalobcom.

4. Podaním doručeným súdu dňa 30.11.2015 sa vo veci vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že v danej veci je nespochybniteľné, že súd druhého stupňa rozhodol tak, že konanie zastavil, z čoho jednoznačne vyplýva, že žalobcovi nebola v konaní 5C/353/08 priznaná žiadna suma ako požadovaná náhrada mzdy. V odvolaní proti rozsudku OS Malacky 5C/353/08-390 zo dňa 08.04.2010 si Ing. Z. uplatňoval

zmenu rozhodnutia a priznanie dумы 46.754,62 EUR za obdobie od 06.05.2004 do 06.03.2006 a sumy 62.990,84 EUR za obdobie od 07.03.2006 do 25.08.2008, celkovo 109.745,46 EUR. Nakoľko si Ing. Z. v odvolaní uplatnil sumu 109.745,46 EUR ako požadovanú náhradu mzdy a súd druhého stupňa mu túto nepriznal, nastalo splnenie podmienky uvedenej v bode 4.3 Zmluvy zo dňa 31.03.2010, čím vznikol žalobcovi nárok na zaplatenie podielovej odmeny. V bode 4.3 Zmluvy sa neuvádza podmienka právoplatnosti rozhodnutia súdu druhého stupňa a táto podmienka sa nenachádza ani v bode 4.5 Zmluvy. Právo na odmenu vzniklo žalobcovi jednoznačne dňom doručenia rozhodnutia súdu druhého stupňa v zmysle bodu 4.5 Zmluvy. Uznesenie Krajského súdu v Bratislave 7Co/281/2010-482 bolo právoplatné a samotná Zmluva ani jej obsah nepredpokladal poskytovanie právnych služieb pri uplatňovaní mimoriadnych opravných prostriedkov. Tvrdenia žalovaného v odpore tak žalobca považuje za účelové, nakoľko doba trvania Zmluvy bola dohodnutá v bode 5.1, a to na dobu 60 dní od právoplatného skončenia v nej identifikovaných dvoch sporov. Zmluva bola riadne ukončená, avšak výlučne žalovaný si nesplnil z nej plynúce záväzky. Žalobca ďalej podotkol, že práve konaním žalovaného v danom čase došlo jednoznačne k pochybeniu, kde nečinnosťou žalovaného sa stalo právoplatným rozhodnutie súdu prvého stupňa o určení neplatnosti skončenia pracovného pomeru. Výlučne z dôvodov na strane žalovaného vznikla potreba na jeho strane čo najviac znížiť uplatnený nárok zo strany Ing. Z. a za týmto účelom bola aj uzavretá Zmluva. Ďalej žalobca poukázal na to, že v Zmluve sa nikde neuvádza potreba existencie právoplatného a vykonateľného rozsudku alebo uznesenia, nakoľko pri uzatváraní Zmluvy nebolo možné predpokladať výsledok daného konania. Z toho dôvodu sa v Zmluve uvádza pojem „rozhodnutie“. Žalovaný sa snaží navodiť dojem, že uznesenie nie je forma rozhodnutia, čo je absurdné. Žalobca jednoznačne identifikoval ustanovenie Zmluvy na základe ktorého si odmenu uplatňuje, v žiadnom z týchto ustanovení sa nenachádza pojem „meritórne“ rozhodnutie, tak ako to stále uvádza žalovaný. Žalobca nesúhlasí s tvrdením žalovaného, že musí byť meritórne rozhodnuté. Zastavenie konania predsa jednoznačne spôsobí nemožnosť domáhať sa daného nároku opakovane z dôvodu uplynutia premičacej doby. Na základe rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave je možné jednoznačne konštatovať, že žalovaný dosiahol úspech vo veci a úspech mal až do ukončenia Zmluvy. Z celého znenia Zmluvy je jednoznačné, že zámerom žalovaného bolo čo najviac znížiť finančné plnenie Ing. Z. a preto identifikácia sporu účastníkmi, súdom, číslom konania a predmetu sporu je podstatná najmä z hľadiska, ak existujú dva spory medzi totožnými stranami na totožnom súde. Žalobca ďalej uviedol, že v žiadnom prípade nezamlčiava uhradenú časť odmeny. Predmetom tohto konania nie je prvá časť odmeny (odmena podľa 4.2 Zmluvy), nakoľko táto bola riadne uhradená. Rovnako fakturoval žalobca žalovanému druhú časť odmeny, avšak túto žalovaný neuhradil. V Zmluve je jasne dohodnuté, že žalobcovi patrí podielová odmena vo výške 9% z rozdielu žalovanej sumy a súdom prvého stupňa priznanej sumy (bod 4.2). Táto suma bola jednoznačne určená žalobným návrhom a rozhodnutím súdu prvého stupňa zo dňa 08.04.2010. Táto suma bola vyfakturovaná a žalovaným zaplatená. Žalobca nemohol pri takto určenej odmene vedieť, či sa Ing. Z. odvolá proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa alebo nie. Ak by sa Ing. Z. neodvolal, mal by žalobca nárok iba na túto odmenu. Nakoľko sa Ing. Z. odvolal, prichádza do úvahy aplikácia bodu 4.3 Zmluvy. Žalobca nemohol pri takto určenej odmene vedieť, či sa Ing. Z. odvolá v celom rozsahu, v časti alebo si bude v odvolacom konaní uplatňovať nižšiu sumu ako náhradu mzdy. Zmluvná odmena v bode 4.4 Zmluvy predpokladala, že súd prvého stupňa zotrvá na svojom pôvodnom rozhodnutí a prizná Ing. Z. náhradu mzdy v celej výške, kde v tomto prípade by žalobcovi nepatrila odmena za priaznivé rozhodnutie súdu prvého stupňa. Za zvrátenie takéhoto negatívneho rozhodnutia si zmluvné strany dohodli odmenu vo výške 12%. Žalobca je toho názoru, že zmluvné dojednania sú zrozumiteľné a určité. Pokiaľ ide o kompenzačnú námietku vznesenú žalovaným, žalobca voči nej vznáša námietku premlčania.

5. Podaním doručeným súdu dňa 04.08.2016 sa k veci vyjadril žalovaný, ktorý uviedol, že pojem meritórne rozhodnutie sa neuvádza v Zmluve, ale v zmysle právnej teórie predstavuje meritórne rozhodnutie, také rozhodnutie, ktorým sa rozhoduje o predmete konania (o merite veci). V tomto prípade však konanie bolo skončené bez toho, aby bolo o merite veci rozhodnuté, t.j. bolo vydané nemeritórne rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. Obsahom konečného rozhodnutia bolo zastavenie konania. Zmluva jednoznačne predpokladala vydanie meritórneho rozhodnutia, keď výslovne predpokladá rozhodnutie o náhrade mzdy - ktorej výška má byť nižšia ako žalovaná suma. Pokiaľ vo veci nebolo meritórne rozhodnuté, nie je možné nárok na odmenu vypočítať. Tvrdenie žalobcu, že rozhodnutie o zastavení konania je rovnakým rozhodnutím ako rozhodnutie o nepriznaní nároku na náhradu mzdy je scestné. Týmto nárokom na náhradu mzdy sa totiž rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave vôbec nezaoberalo. Predmetný spor dodnes nie je ukončený a nesprávne nemeritórne rozhodnutie o zastavení konania podľa názoru žalovaného nemožno považovať za úspech vo veci, za ktorý by mala žalobcovi

patriť podielová odmena. Dohoda o zmluvnej odmene je navyše nejasná, nezrozumiteľná, protirečí si a jednotlivé ustanovenia sú dokonca v rozpore s Advokátskou tarifou. Žalobca poskytol v danom spore od uzavretia Zmluvy do rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave žalovanému presne 4 úkony právnej služby, z ktorých jeden bol len účasťou na pojednávaní, kde došlo k vyhláseniu rozsudku a ďalšie dva predstavovali účasť na pojednávaniach, na ktorých došlo k odročeniu bez pojednania veci.

6. Súd vo veci vytýčil pojednávanie na deň 28.11.2017, na ktorom strany zotrvali na svojich vyjadreniach.

7. Súd vo veci vykonal dokazovanie dôkazmi: Uznesením KS BA č. 7Co/281/2010 -482, faktúrou č. XXXXXXXX, Neuznaním faktúry, Zmluvou o poskytovaní právnych služieb zo dňa 31.03.2010, Vyjadrením k faktúre, Unesením NS SR č. 7Cdo/72/2013, Rozsudkom OS BA IV. - 5C/156/2004-115, faktúrou č. XXXXXXXX, pripojeným spisom 5C/353/2008 /ktorý bol vrátený KS BA/ a zistil nasledovný skutkový a právny stav veci:

8. Zo Zmluvy o poskytovaní právnych služieb zo dňa 31.03.2010 súd zistil, že žalobca sa zaviazal žalovanému na poskytovanie právnych služieb v dvoch sporoch. Spor 1 bol identifikovaný ako konanie vedené na Okresnom súde Malacky sp. zn. 5C/353/2008 vo veci Ing. I. c/a žalovaný o určenie neplatnosti odvolania z funkcie, určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru, náhradu mzdy vo výške 46.754,62 EUR od 06.05.2004 do 06.03.2006, náhradu mzdy vo výške 62.990,84 EUR od 07.03.2006 do 25.08.2008. Spor 2 bol identifikovaný ako konanie vedené na Okresnom súde Malacky sp. zn. 5C/179/2008 vo veci Ing. I. c/a žalovaný o náhradu mzdy vo výške 3.212,37 EUR od 16.03.2004 do 06.05.2004.

9. Podľa bodu 4.1 Zmluvy za služby uvedené v bode 3.1.1. tejto Zmluvy je klient povinný zaplatiť Advokátskej kancelárii podielovú odmenu vo výške 9% z rozdielu medzi žalovanou sumou - požadovanou náhradou mzdy a sumou, ktorú súd v rozhodnutí určí ako priznanú náhradu mzdy spôsobom dohodnutým v bode 4.2, 4.3 a 4.4 tohto článku.

10. Podľa bodu 4.2 Zmluvy Advokátskej kancelárii patrí podielová odmena vo výške 9% z rozdielu žalovanej sumy a súdom prvého stupňa priznanej nižšej sumy ako náhrady mzdy, bez ohľadu na právoplatnosť tohto rozhodnutia súdu prvého stupňa.

11. Podľa bodu 4.3 Zmluvy Advokátskej kancelárii patrí podielová odmena vo výške 9% z rozdielu žalovanej sumy a súdom druhého stupňa priznanej nižšej sumy ako náhrady mzdy v rozhodnutí súdu druhého stupňa.

12. Podľa bodu 4.4 Zmluvy Advokátskej kancelárii patrí podielová odmena vo výške 12% z rozdielu žalovanej sumy a súdom druhého stupňa priznanej nižšej sumy ako náhrady mzdy v prípade, ak súd druhého stupňa zmení nepriaznivé rozhodnutie súdu prvého stupňa. V tomto prípade sa nepoužije ustanovenie bodu 4.2 a 4.3.

13. Podľa bodu 4.5 Zmluvy Advokátskej kancelárii vzniká právo na odmenu dňom doručenia písomného rozhodnutia súdu prvého stupňa alebo rozhodnutia súdu druhého stupňa.

14. Podľa bodu 5.1 Zmluvy zmluva sa uzatvára na dobu určitú, do 60 dní od právoplatného skončenia Sporu 1 a zároveň Sporu 2.

15. Z uznesenie Krajského súdu Bratislava č.k. 7Co/281/2010-482 zo dňa 03.07.2012. súd zistil, že súd rozsudok Okresného súdu Malacky č.k. 5C/353/08-390 zo dňa 08.04.2010 zrušil a konanie zastavil. Uznesenie bolo žalobcovi doručené dňa 23.08.2012.

16. Z faktúry č. XXXXXXXX súd zistil, že žalobca vyúčtoval žalovanému v zmysle bodu 2.2 Zmluvy vo veci 5C/353/08 sumu 11.852,51 EUR s DPH, ktorá bola splatná 30 dní. Deň vystavenia faktúry bol 12.09.2012.

17. Z neuznania faktúry č. XXXXXXXX zo dňa 12.09.2012 súd zistil, že dňa 23.11.2012 oznámil žalovaný žalobcovi, že uvedenú faktúru neuznáva a požiadal o presnú špecifikáciu ako žalobca dospel k sume 9.877,09 EUR bez DPH.

18. Žalobca sa žalovanému k neuznaniu faktúry vyjadril.

19. Z uznesenia Najvyššieho súdu SR zo dňa 26.03.2014 sp. zn. 7 Cdo 72/2013 súd zistil, že Najvyšší súd SR uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 3.07.2012, sp. zn. 7 Co 281/2010 zrušil a vec vrátil Krajskému súdu v Bratislave na ďalšie konanie.

20. Z rozsudku Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 09.09.2005 č.k. MA-5C 156/2004-115 súd zistil, že Okresný súd Bratislava IV určil, že odvolanie navrhovateľa (Ing. Z.) z funkcie riaditeľa odštepného závodu Q., š.p. Vojenské lesy a majetky SR Pliešovce zo dňa 09.02.2004 a odvolanie z funkcie vedúceho lesnej správy X., OZ Q. zo dňa 27.02.2004 sú neplatné. Ďalej súd určil, že okamžité skončenie pracovného pomeru s navrhovateľom zo dňa 19.04.2004 je neplatné. Ďalej súd rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu mesačnej mzdy vo výške 65.000 Sk za obdobie od 16.03.2004 až do času, keď mu žalovaný umožní pokračovať v práci, prípadne keď s ním skončí platne pracovný pomer. Vo zvyšnej časti súd návrh zamietol.

21. Z faktúry č. XXXXXXXX zo dňa 12.04.2010 súd zistil, že žalobca vyúčtoval žalovanému odmenu na základe bodu 2.2 a 2.3 Zmluvy vo veci 5C/353/08 a 5C/179/08 spolu sumu 11.290,78 EUR s DPH.

22. Podľa § 1 ods. 2 Vyhl. 655/2004 Z.z. o odmenách advokátov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Vyhl. 655/2004 Z.z.“) Odmena advokáta sa určuje na základe dohody medzi advokátom a jeho klientom (ďalej len „zmluvná odmena“); ak nedôjde k dohode, na určenie odmeny advokáta sa použijú ustanovenia tejto vyhlášky o tarifnej odmene (§ 9 až 14).

23. Podľa § 2 ods. Vyhl. 655/2004 Z.z. Zmluvná odmena sa určuje

- a) podľa počtu hodín účelne vynaložených na vybavenie veci (hodinová odmena),
- b) paušálnou sumou (paušálna odmena),
- c) podielom na hodnote veci (podielová odmena),
- d) tarifnou odmenou dohodnutou inak ako základnou sadzbou tarifnej odmeny.

24. Podľa § 7 ods. 1 Vyhl. 655/2004 Z.z. Podielová odmena sa môže dohodnúť vo forme podielu na hodnote veci, ktorá je predmetom konania pred súdom alebo iným orgánom, ak je výsledok tohto konania podľa okolností prípadu veľmi neistý a advokát o tom klienta poučil.

25. Podľa § 8 ods. 1 Vyhl. 655/2004 Z.z. Advokát má právo na dohodnutú podielovú odmenu len za predpokladu, že klient, s ktorým sa dohodol na poskytnutí právnych služieb za túto odmenu, mal plný úspech vo veci.

26. Podľa § 8 ods. 2 Vyhl. 655/2004 Z.z. Ak sa skončí konanie uvedené v § 7 len čiastočným úspechom klienta, advokát má právo na pomernú časť dohodnutej podielovej odmeny.

27. Podľa § 8 ods. 3 Vyhl. 655/2004 Z.z. Ak nemal klient ani čiastočný úspech vo veci, advokát má právo požadovať od klienta iba náhradu hotových výdavkov.

28. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

29. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žalobe nie je možné vyhovieť.

30. Predmetom tohto konania bolo zaplatenie sumy 11.852,51 EUR s príslušenstvom, ktorú si žalobca vyúčtoval voči žalovanému v titulu uzavretej Zmluvy o poskytovaní právnych služieb zo dňa 31.03.2010, a to konkrétne v zmysle bodu 4.3 predmetnej Zmluvy. V zmysle bodu 4.3 Zmluvy sa strany dohodli, že žalobcovi ako advokátskej kancelárii patrí podielová odmena vo výške 9% z rozdielu žalovanej sumy okrem iného v konaní vedenom na Okresnom súde Malacky sp. zn. 5C/353/08 a súdom druhého stupňa priznanej nižšej sumy ako náhrady mzdy v rozhodnutí súdu druhého stupňa. Predmetom konania 5C/353/08 ako bol definovaný v Zmluve bolo konanie o určenie neplatnosti odvolania z funkcie, určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru, náhradu mzdy vo výške 46.754,62 EUR od 06.05.2004 do 06.03.2006, náhradu mzdy vo výške 62.990,84 EUR od 07.03.2006 do 25.08.2008.

V danej veci súd prvého stupňa uložil odporcovi (v tomto prípade žalovanému) povinnosť zaplatiť navrhovateľovi (Ing. I.) náhradu priemerného zárobku za obdobie od 06.05.2004 do 06.02.2005 v sume 7.535,05 EUR a vo zvyšnej časti návrh navrhovateľa súd prvého stupňa zamietol. Na základe odvolania súd druhého stupňa, rozsudok 5C/353/08-390 zo dňa 08.04.2010 zrušil a konanie zastavil. V tomto spore žalobca vystavil žalovanému faktúru na zaplatenie podielovej odmeny v zmysle bodu 4.3 Zmluvy nakoľko určil, že keď súd druhého stupňa rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a konanie zastavil akoby tak rozhodol o priznaní náhrady mzdy v spore 5C/353/08 vo výške 0 EUR. Žalobca bol teda toho názoru, že nárok na podielovú odmenu v zmysle bodu 4.3 Zmluvy mu vznikol, a to vo výške 11.852,51 EUR, ktorú vypočítal ako 9% z rozdielu medzi žalovanou sumou 109.745,46 EUR a sumou priznanou 0 EUR. S týmto výkladom zákona a Zmluvy sa nestotožnil žalovaný, ktorý v priebehu konania okrem iného tvrdil, že nárok na podielovú odmenu žalobcovi nevznikol jednak z dôvodu, že vo veci nebolo meritórne rozhodnuté, nakoľko súd druhého stupňa o náhrade mzdy nerozhodoval ale konanie zastavil a jednak z dôvodu, že ustanovenie Zmluvy je nezrozumiteľné a v rozpore s právnymi predpismi a teda neplatné.

31. Ako vyplýva z vyššie citovaných ustanovení vyhlášky 655/2004 Z. z., advokát sa môže dohodnúť s klientom na spôsobe a výške zmluvnej odmeny, a až v prípade, ak nedôjde k tejto dohode, použijú sa na určenie odmeny advokáta ustanovenia vyhlášky o základnej sadzbe tarifnej odmeny. V prípade podielovej odmeny je však princíp zmluvnej voľnosti obmedzený a nárok advokáta na vyplatenie dohodnutej podielovej odmeny je viazaný na úspech vo veci. V podielovej odmene sa tým výrazne premieta záujem advokáta na výsledku sporu. Úspech vo veci samej sa podľa ustálenej judikatúry zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku rozhodnutia, ktorým sa vo veci meritórne rozhodlo. U navrhovateľa ide o plný úspech vo veci samej vtedy, ak sa výrok meritórneho rozhodnutia zhoduje s petitom, t.j. ak sa jeho návrhu vo veci samej vyhovel v plnom rozsahu. Podľa názoru súdu je tak pre určenie podielovej odmeny rozhodujúci meritórny výsledok sporu. Hoci vyhláška slovo meritórne rozhodnutie vo veci výslovne nepoužíva, k uvedenému záveru možno dospieť výkladom § 8 ods. 1 vyhl. 655/2004 Z. z., ktorý je v súlade aj so samou podstatou inštitútu podielovej odmeny. Teda, že pre klienta aj advokáta je v prípade dohodnutej podielovej odmeny dôležitý meritórny úspech vo veci.

32. V danej veci si strany v bode 4.3 Zmluvy dohodli určenie podielovej odmeny ako 9% z rozdielu žalovanej sumy a súdom druhého stupňa priznanej nižšej sumy. Zo znenia tohto ustanovenia jednoznačne vyplýva, že strany predpokladali, že vo veci skutočne (aj vzhľadom na existenciu medzitimného rozsudku v danej veci aj vzhľadom na samotnú podstatu sporu, podľa ktorej malo po vyslovení neplatného skončenia pracovného pomeru automaticky nasledovať už rozhodnutie „len“ o výške náhrady mzdy) dôjde rozhodnutím súdu druhého stupňa k meritórnemu rozhodnutiu, ktorým by súd nárok navrhovateľa v podstate zamietol, alebo by mu priznal určitú konkrétnu sumu náhrady mzdy. Od toho by sa potom odvíjala výška podielovej odmeny žalobcu. Uvedené však jednoznačne vo veci nenastalo. Z uznesenia Krajského súdu v Bratislave zo dňa 03.07.2012 č.k. 7Co/281/2010-482 mal súd preukázané, že súd druhého stupňa vo veci rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a konanie zastavil. Vo veci teda nebol splnený predpoklad, aby bolo možné v zmysle bodu 4.3 Zmluvy podielovú odmenu vypočítať. Súd teda dospel k záveru, že pokiaľ bolo celé konanie zastavené, žalobcovi v zmysle Zmluvy ani v zmysle vyhl. 655/2004 Z. z. nárok na podielovú odmenu nevznikol a teda ním vystavená faktúra na zaplatenie 11.852,51 EUR nebola vystavená oprávnené, preto súd žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol nakoľko nárok žalobcu nebol dôvodný.

33. K uvedenému záveru súd dospel bez ohľadu na to, že uznesenie Krajského súdu v Bratislave č.k. 7Co/281/2010-482 o zastavení konania bolo uznesením Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7 Cdo 72/2013 zrušené a v súčasnosti naďalej prebieha vo veci konanie na Krajskom súde v Bratislave, t.j. vec samotná ešte nie je doposiaľ na druhom stupni právoplatne skončená. Ak by súd zohľadnil aj túto skutočnosť dalo by sa povedať, že faktúra v zmysle bodu 4.3 Zmluvy bola vystavená predčasne, nakoľko v súčasnosti neexistuje rozhodnutie súdu druhého stupňa, z ktorého výroku by bolo možné podielovú odmenu vypočítať. Navyše je v danej veci tiež dôležité uviesť, že žalobca už žalovaného v danom spore (sp. zn. 5C/353/08) nezastupuje, ako mal súd preukázané aj z pripojeného spisu 5C/353/08 aj zo zhodných tvrdení strán sporu. Ako už súdy judikovali, ak dôjde k ukončeniu poskytovania právnych služieb pred meritórnym rozhodnutím vo veci samej, advokátovi nárok na podielovú odmenu nepatrí.

34. Pokiaľ ide o žalovaným namietanú nezrozumiteľnosť, neurčitosť ustanovení Zmluvy v časti špecifikácie Sporu 1 a Sporu 2 a v časti výpočtu podielovej odmeny, súd je toho názoru, že žalovaný

svojim podpisom vyslovil súhlas s takto určeným textom Zmluvy - špecifikáciou sporu 1 a sporu 2 a so spôsobom výpočtu podielovej odmeny, nie je potom na mieste neurčitosť zmluvných dojednaní namietat'.

35. Žalovaným vznesenú námietku rozporu ustanovení Zmluvy s právnymi predpismi a dobrými mravmi súd vyhodnotil, tak že dôvody neplatnosti Zmluvy nevzhliadol. Vyhláška umožňuje, aby sa klient s advokátom dohodol na podmienkach poskytovania právnych služieb a na zmluvnej odmene za takto poskytnuté právne služby. Zmluvná odmena advokáta môže byť dohodnutá aj ako tzv. podielová odmena. Vyhláška určuje, že nárok na podielovú odmenu vznikne advokátovi vtedy, ak mal klient vo veci plný úspech, resp. vyhláška rieši situáciu čo v prípade, ak mal klient vo veci úspech len čiastočný. Jedinú podmienku obmedzujúcu podielovú odmenu určuje vyhláška to, že maximálna výška dohodnutej podielovej odmeny nesmie presiahnuť 20 % z hodnoty veci. Po preskúmaní Zmluvy súd nevzhliadol rozpor textu Zmluvy so zákonnými ustanoveniami upravujúcimi podielovú odmenu ani rozpor s dobrými mravmi alebo advokátskou etikou. Navyše je súd toho názoru, že sa zmluvné strany na základe slobodnej vôle rozhodli Zmluvu uzavrieť a upraviť si konkrétny obsah Zmluvy a teda nesú zodpovednosť aj za formuláciu zmluvných ustanovení.

36. Vzhľadom na to, že súd žalobu v celom rozsahu zamietol z vyššie uvedených dôvodov sa ďalej kompenzačnou námietkou vznesenou žalovaným ako aj ďalšími námietkami o tom, že priznanie podielovej odmeny by v tomto prípade bolo v rozpore s dobrými mravmi, s advokátskou etikou a že je potrebné skúmať ako sa žalobca skutočne pričínil o úspech vo veci, ďalej nezaoberal nakoľko to považoval za nadbytočné.

37. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

38. Podľa § 256 ods. 1 CSP, Ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

39. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

40. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP, a to tak, že nárok na ich náhradu priznal úspešnému žalovanému, a to v rozsahu 100% voči žalobcovi, nakoľko bola žaloba žalobcu v celom rozsahu zamietnutá.

41. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).